

„Je tam prítomný so svojím Telom a svojou Krvou.“

„Toto je moje telo...” Ježiš sa obetoval a skryl sa pod spôsobom chleba. Teraz je tam prítomný so svojím Telom a svojou Krvou, so svoju Dušou a svojím Božstvom: rovnako ako v deň, keď Tomáš vložil prsty do jeho slávnych rán. Koľkokrát však ty prechádzaš okolo a nemáš pre Neho ani krátky pozdrav zo slušnosti, ako to robíš, keď stretneš ktoréhokoľvek známeho. – Máš omnoho menšiu vieru než Tomáš! (Brázda, 684)

3. september

Stvoriteľ sa rozlieva láskou k svojim stvoreniam. Akoby nestačilo už toľko iných dôkazov jeho milosrdenstva, náš Pán Ježiš Kristus ustanovuje Eucharistiu, aby sme ho mohli mať vždy blízko pri sebe, pretože – nakoľko to vôbec môžeme pochopiť – ten, ktorý nič nepotrebuje, pohnutý láskou sa nechce zaobísť bez nás.

Najsvätejšia Trojica si zamilovala človeka, pozdvihla ho do poriadku milosti a urobila ho na svoj obraz a podobu; vykúpila ho z hriechu – z hriechu Adama, ktorý padol na celé ľudské pokolenie, ako aj z osobných hriechov každého jedného z nás – a túži skutočne prebývať v našej duši: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“

Tento trojičný prúd lásky k ľuďom – lásky zo strany Najsvätejšej Trojice – sa najvznešenejším spôsobom zvečňuje v Eucharistii. Pred mnohými rokmi sme sa všetci v katechizme učili, že Najsvätejšiu Eucharistiu môžeme považovať za Obetu a Sviatosť; a že táto Sviatosť sa nám predstavuje ako sväté prijímanie a ako poklad na oltári: vo Svätostánku. Eucharistickému tajomstvu Corpus Christi – Kristovho Tela, ktoré je prítomné vo všetkých Svätostánkoch sveta. (Ísť s Kristom, 84-85)